

[Per Hækkerup.]

stede, netop blive en løftestang for et videre nordisk samarbejde.

I mit parti er viljen hertil til stede. Jeg føler mig overbevist om, at den vil være det hos det store flertal her i tinget og hos den danske befolkning, og ud fra denne forvisning hilser vi Helsingforsaftalen med tilfredshed.

Harald Nielsen: Ja, jeg kan som den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Per Hækkerup, sige, at vi jo inden for venstre altid har lagt overordentlig stor vægt på det nordiske samarbejde og på at få det fremmet og udbygget mest muligt. Jeg kan ligeledes ganske undersøkrive, hvad socialdemokratiets ærede ordfører nu sagde, at det er rigtigt, at den samarbejdsoverenskomst, som vi her behandler, og som blev vedtaget på Nordisk Råds møde i Helsingfors den 23. marts i år, i realiteten er en deklARATION, hvori de nordiske lande i fællesskab tilkendegiver deres vilje til og deres ønske om at videreføre og udbygge det nordiske samarbejde, så vidt det nu engang er foreneligt med, at flere nordiske lande tilslutter sig det større europæiske fællesmarked.

Det er klart, at meningen med det nordiske samarbejde aldrig har været, at Norden skulle isolere sig. Hensigten har stedse været, at de nordiske lande gennem indbyrdes samarbejde skulle skabe sig øget styrke til økonomisk, kulturelt og folkeligt at gøre sig gældende inden for det Europa, som vi jo nu engang hører sammen med. Læser man overenskomsten igennem, vil man da også se, at den artikel for artikel beskæftiger sig med det mangeartede og bredt omfattende samarbejde, som de nordiske lande sig imellem allerede har udformet ned gennem tiderne og ikke mindst i den allerseneste tid, og det tilkendegives, hvilke mål på de forskellige områder man videre fremover stræber efter.

Det er ikke så ganske lidt, der allerede er opnået i retning af nordisk samarbejde, men det skal jeg ikke her komme nærmere ind på i enkeltheder, men der er jo opnået adskilligt mere, end de fleste sådan til daglig brug gør sig forestilling om, og vi har fået et vidt udbredt samarbejde både

på det sociale og retslige, det kulturelle og i nogen grad det økonomiske område.

Vi har fået skabt et fælles arbejdsmarked, vi har fået skabt et vældigt samarbejde, som har været frugtbart og værdifuldt for os, og som det vil være frugtbart og værdifuldt for os at få videreført og videre udbygget. Men naturligvis må vi gøre os klart, at hvor meget af dette samarbejde der kan fastholdes og udbygges inden for et større europæisk fællesskab, er der vel ingen der med bestemthed kan sige i dag. Jeg deler ganske det ærede medlem hr. Per Hækkerups opfattelse, at de nordiske lande, der bliver medlemmer af dette fællesskab på den ene eller den anden måde, på visse områder vil få bedre betingelser for at udfolde deres samarbejdsbestrebelse, end de har nu, medens vi naturligvis også må se i øjnene, at vi på andre områder kan møde vanskeligheder.

Samarbejdsstraktaten, som vi her behandler, har unægtelig sit udspring i den situation, hvori vi nu befinder os, at vi fra dansk side allerede har forhandlinger i gang om optagelse i Det europæiske Fællesskab, og at Norge antagelig snart vil følge efter og bede om lignende forhandlinger, medens Sverige vil søge en associeringsaftale. Netop i denne situation finder venstre det meget vigtigt over for omverdenen, at de nordiske lande klart tilkendegiver, hvori det nordiske samarbejde består, og at alle de nordiske lande ønsker dette samarbejde videreført. Jeg har den opfattelse, at det giver en bedre baggrund for vore forhandlere i deres bestræbelser for at få dette samarbejde fortsat inden for det større fællesskab, som vi nu søger at tilslutte os.

Samarbejdsaftalen blev som nævnt vedtaget på Nordisk Råds sidste session i Finland. Medens det altså også efter min opfattelse ikke vil møde uoverstigelige vanskeligheder at fortsætte i betydeligt omfang, og visse steder bedre end nu, med det nordiske samarbejde for de lande i Norden, der bliver medlemmer af eller associeret med Fællesskabet, er vi naturligvis alle klar over, at det ligger langt vanskeligere for Finland. Vi glædede os alle overordentligt, da Finland kom ind i Nordisk Råd, og vi ville sikkert alle sørge, hvis udviklingen skulle føre med sig, at Finland gled